

ΕΤΟΣ 71ο

29 Ιανουαρίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3635)

«ΥΜΕΙΣ ΝΑΟΣ ΘΕΟΥ ΕΣΤΕ ΖΩΝΤΟΣ»

Μέ τό σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος βοηθᾷ τόν ἄνθρωπο νά ἐνατενίσαι στό ἐσώτερο βᾶθος τῆς ὑπάρξεώς του καί ἐκεῖ νά θεωρήσει τήν θεϊκή του προέλευση καί συγγένεια. Γράφει πρὸς τοὺς Κορινθίους ὅτι κάθε πιστός εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ ὡς μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό μέ πνεῦμα μετανοίας, ἐγρήγορηση καί ἀγάπη οἱ πιστοὶ ὀφείλουν νά μεριμνοῦν γιά τήν οἰκοδομή τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ. Δηλαδή νά ἔχουν τήν συνείδηση ὅτι ναός τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ πνευματικός χώρος ὅπου συναντᾶται ὁ Θεός μέ τόν ἄνθρωπο, τουτέστιν ἡ καρδιά τοῦ ἀνθρώπου· καί ὅτι πρέπει νά καταβάλλουν κάθε σπουδή καί ἐπιμέλεια γιά τήν κάθαρση, τόν ἐξαγιασμό καί τόν φωτισμό τῆς καρδιάς τους.

Ἡ θεολογική θέση τοῦ Παύλου, ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ναός τοῦ Θεοῦ, δέν συνάδει μέ τήν ἀντίληψη ὅτι αὐτό καθίσταται δυνατόν μέ μηχανιστικό τρόπο. Βασική προϋπόθεση γιά τήν ἀνάδειξη τοῦ πιστοῦ σέ ναό τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ ἐνεργοποίηση καί ἀξιοποίηση τῶν χαρισμάτων πού ἔλαβε μέ τά μυστήρια τοῦ Βαπτίσματος καί τοῦ Χρίσματος. Καί αὐτό σημαίνει ὅτι ἡ ὑπαρξή του πρέπει νά χαρακτηρίζεται ἀπό σημεῖα ἀφοσιώσεως πρὸς τόν Θεό· ἀπό τήν αἴσθηση ὅτι ὁ ἴδιος ὁ πιστός εἶναι μυστικό θυσιαστήριο, στό ὁποῖο αὐτοπροσφέρεται ὡς «θυσία ζωντανή, ἁγία, εὐπρόσδεκτη στόν Θεό» (Ρωμ. 12,1). Νά χαρακτηρίζεται ἀπό τήν πεποίθηση ὅτι διὰ τῆς συνειδητῆς συμμετοχῆς του στήν θεία Εὐχαριστία γίνεται σύσσωμος καί συναιμος μέ τόν Χριστό· ὅτι διὰ τῆς προσευχῆς καί ἐν γένει τοῦ πνευματικοῦ ἀγῶνα ἀνοίγει τήν θύρα τῆς ψυχῆς του στόν Κύριο, πού στέκεται ἐκεῖ καί περιμένει εὐγενικά τήν ἀνταπόκριση τοῦ ἀνθρώπου (Ἄποκ. 3,20).

«Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καί ἐμπεριπατήσω»

Ἀκολούθως ὁ Παῦλος προσφεύγει στήν Παλαιά Διαθήκη, ὅπου ὁ Θεός ὑπόσχεται τήν παρουσία του στόν κόσμο καί τήν ἱστορία: «Θά κατοικήσω

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. ζ΄ 16 - ζ΄ 1)

Ἡ καθαρότητα τῆς σαρκός καὶ τοῦ πνεύματος

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεὸς «ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. Διὸ ἐξέλθατε ἐκ μέσου αὐτῶν καὶ ἀφορίσθητε, λέγει Κύριος, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθε, κἀγὼ εἰσδέξομαι ὑμᾶς, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱοὺς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ». Ταῦτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγαπητοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ.

ἀνάμεσά τους καὶ θά πορεύομαι μαζί τους. Θά εἶμαι Θεός τους καὶ αὐτοὶ θά εἶναι λαός μου». Ἐδῶ, οἱ προφῆτες Μωυσῆς καὶ Ἰεζεκιήλ κάνουν λόγο γιὰ τὴν ἐνοίκηση τοῦ Θεοῦ στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, γεγονός πού βιώνεται θαυμαστῶς ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μέ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Χριστοῦ, τὴν θυσία καὶ τὴν Ἀνάστασή Του.

Ὁ Θεός παραμένει πάντοτε πιστός στίς ὑποσχέσεις Του. Ποιά εἶναι, ὅμως, ἡ ἀναπόκριση τοῦ ἀνθρώπου; Ἐπιθυμεῖ νά γίνει κατοικητήριο τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, νά τιμᾷ τὴν συγγένεια, τὴν οἰκειότητα πού τοῦ προσφέρεται ἀπὸ τό χάρισμα τῆς θεϊκῆς υἰοθεσίας;

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοτ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 17 x 24 ἑκατ., σελ. 864)

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Χρήστος Βούλγαρης, μέ τὴ μακρὰ ἐπιστημονικὴ ἐνασχόλησή του μέ τὴν ἔρμηνεία τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὑπομνηματίζει τό κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιο.

Στὴν πολύπλοκη, πολυσχιδὴ καὶ κοπιώδη παροῦσα ἐργασία ὁ συγγραφέας διαφωτίζει τίς πτυχές καὶ ἰδιομορφίες τοῦ ἱεροῦ κειμένου, προσεγγίζοντας τό Μυστήριον τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ γενικῶς τὰ γεγονότα τῆς ἐπίγειας ζωῆς καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ διάρθρωση τοῦ ἔργου εἶναι ἡ ἐξῆς: Προηγεῖται ἐκτενὴς εἰσαγωγὴ στό κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον καὶ ἔπεται τό κείμενο μέ τὸν ἔρμηνευτικὸ ὑπομνηματισμὸ του ἀνά στίχο, σέ 66 κεφάλαια. Ὁλοκληρώνεται μέ τὴ βιβλιογραφία.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐσεῖς εἶστε ναός τοῦ ζῶντος Θεοῦ, ὅπως εἶπε ὁ ἴδιος ὁ Θεός, ὅτι: «Θά κατοικήσω ἀνάμεσά τους καί θά περπατήσω μαζί τους, καί θά εἶμαι Θεός τους καί αὐτοί θά εἶναι λαός μου. Γι' αὐτό, φύγετε μακριά ἀπ' αὐτούς καί χωριστεῖτε, λέγει ὁ Κύριος, καί μὴν ἀγγίζετε ἀκάθαρτο καί ἐγὼ θά σᾶς δεχθῶ, καί θά εἶμαι πατέρας σας, καί ἐσεῖς θά εἶστε γιοί καί θυγατέρες μου, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ». Ἐφόσον, λοιπόν, ἔχουμε αὐτές τίς ὑποσχέσεις τοῦ Θεοῦ, ἀγαπητοί, ἄς καθαρίσουμε τούς ἑαυτούς μας ἀπό καθετί πού μολύνει τό σῶμα καί τήν ψυχή καί ἄς ζήσουμε μέ καθαρότητα καί μέ φόβο Θεοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἐσωτερική διάσπαση τῶν πιστῶν

Στόν ἀμέσως ἐπόμενο στίχο ὁ Παῦλος χρησιμοποιεῖ τό ἐξῆς χωρίο ἀπό τόν προφήτη Ἡσαΐα (52,11): «Ἐξέλθετε ἀπό ἀνάμεσά τους καί ξεχωρίστε τόν ἑαυτό σας καί μὴν πλησιάζετε στήν ἀμαρτία καί ἐγὼ θά σᾶς δεχθῶ κοντά μου».

Ὁ Ἀπόστολος διακρίνει ὅτι οἱ χριστιανοί τῆς Κορίνθου κινδύνευαν ἀπό μία ἀντιφατική διψυχία. Ἡ ἀγάπη καί ἡ πίστη τους πρός τόν Κύριο δέν ἦταν ὀλοκληρωτική. Καί αὐτό φαινόταν ἀπό τό ὅτι δέχονταν τήν ἐπίδραση εἰδωλολατρικῶν συνηθειῶν καί ἀμαρτωλῶν καταστάσεων. Ἐδῶ ἐπισημαίνεται τό πρόβλημα τῆς στάσεως τοῦ χριστιανοῦ ἔναντι μορφῶν εἰδωλολατρίας, παλαιῶν καί συγχρόνων, καί, βεβαίως, τῆς ἀμαρτίας.

Λόγου χάριν, ἡ ὑποδούλωση τοῦ ἀνθρώπου στά τεχνολογικά ἀγαθά τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ δέν ἐγκυμονεῖ τάσεις εἰδωλολατρίας; Ἐπειτα, ἡ ἀχαλίνωτη σαρκολατρεία μέ τίς θανατηφόρες συνέπειές της, ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ συνανθρώπου, ἡ ἔξαρση τῆς βίας καί τῆς ἐγκληματικότητας, οἱ πόλεμοι, ἡ ἐκδίωξη τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀγάπης... Ὅλα αὐτά συσκοτίζουν τόν νοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί προτιμᾶ τήν λατρεία τῶν εἰδώλων, μέ πρῶτο αὐτό τοῦ ἐγωισμοῦ καί τῆς ἀλαζονείας, ἀπό τήν λατρεία τοῦ ζῶντος Θεοῦ.

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος στήν πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολή του λέγει ὅτι: «Τίποτε δέν διαφεύγει τήν προσοχή τοῦ Κυρίου, ἀλλά καί οἱ κρυφές μας σκέψεις εἶναι κοντά Του. Ἄς κάνουμε, λοιπόν, τά πάντα, σάν νά κατοικεῖ αὐτός μέσα μας, –ίνα ὦμεν αὐτοῦ ναοί καί αὐτός ἦ ἐν ἡμῖν Θεός ἡμῶν– γιά νά γίνουμε ναοί Του καί Αὐτός νά εἶναι ὁ Θεός μας μέσα στόν ναό τῆς ψυχῆς μας». Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

29 Ιανουαρίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου (†107).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθ.: ΙΑ΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Κορ. στ΄ 16 - ζ΄ 1 – Εὐαγ.: Ματθ. ιε΄ 21-28.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 5 Φεβρουαρίου, Τελώνου καὶ Φαρισαίου.
Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη΄ 10-14.

**Νέα πολυτελής ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας
Συναξαριστικός εἰκονογραφημένος τόμος**

**Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου -
Χρύσας Μαλτέζου - Ἐνρίκο Μορίνι**

**ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΛΕΙΨΑΝΑ
ΑΓΙΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΣΤΗ ΒΕΝΕΤΙΑ**

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 20x27 ἑκατ., σελ. 416)

Ἡ παροῦσα πολυτελής ἔκδοση παρουσιάζει κατ' ἀρχάς τὴ Βενετία ὡς «τό μικρὸ Βυζάντιο», μὲ τὸ περίγραμμα τῶν σχέσεων Βυζαντίου καὶ Βενετίας μέχρι τὴν Δ΄ Σταυροφορία καὶ ἱερά Λειψάνα «ἀγνώστων» ἁγίων στὴ Χριστιανικὴ Δύση. Τὸ Β΄ μέρος ἐπικεντρώνεται σὲ εἰκόνες τῆς Παναγίας μὲ δική τους ἱστορία, ὅπως ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας Νικοποιοῦ, τῆς Παναγίας Κρυπτιῆς, τῆς Παναγίας Μεσοπαντίτισσας καὶ ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας τοῦ Φλαγγινιανοῦ Ἑλληνομουσείου. Καὶ τὸ Γ΄ μέρος περιλαμβάνει μελέτη γιὰ τὰ λειψάνα Ἁγίων στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Βενετίας - Nazione Greca καὶ Cose Sacre, καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ Συναξάρια καὶ τίς «ἱστορικές περιπέτειες» τῶν ἱερῶν λειψάνων 36 Ἁγίων, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr